

Przedmiotowe zasady oceniania:

DOSTOSOWANIA DLA UCZNIĄ ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI

1. Opisowa ocena klasyfikacyjna z zajęć edukacyjnych, uwzględnia poziom i postępy w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do odpowiednio wymagań i efektów kształcenia oraz wskazuje potrzeby rozwojowe i edukacyjne Ucznia związane z przezwyciężaniem trudności w nauce lub rozwijaniem uzdolnień.
2. Dostosowania:
  - 1) organizacji otoczenia, w tym stosowanych środków dydaktycznych, ze względu na dysfunkcje ucznia;
  - 2) odpowiednie miejsce w klasie – w ławce niedaleko nauczyciela;
  - 3) wprowadzanie dodatkowych środków dydaktycznych np. ilustracje, modele, wykresy.
3. Uczeń z dysfunkcją wzroku powinien mieć dostosowane wymagania w szczególności:
  - 1) przypominanie o konieczności stosowania sprzętu optycznego np. okulary, lupy, lornetki;
  - 2) przygotowywanie dla dziecka specjalnych pomocy dydaktycznych;
  - 3) uwzględnianie wolniejszego tempa pracy;
  - 4) gdy wada wzroku jest duża, pozwolić na nagrywanie wykładów, zapoznawanie się z lekturami poprzez odsłuchiwanie kaset
4. Uczeń z mózgowym porażeniem dziecięcym powinien mieć dostosowane wymagania w szczególności :
  - 1) ułatwienia „techniczne” podczas pisania dla dzieci z niedowładami spastycznymi rąk, z zaburzeniami motoryki małej, z ruchami mimowolnymi – np. mogą pisać na większym formacie, -grubszym mazakiem, używać specjalnych nakładek na ołówek czy długopis;
  - 2) Gdy trudności w pisaniu są bardzo duże, posługiwać się pomocami np. komputerem, klockami literowymi, kartonikami z literami, sylabami ,wyrazami.
5. Uczeń z deficytem słuchu powinien mieć dostosowane wymagania w szczególności:
  - 1) zwracanie uwagi czy dziecko ma włączony aparat słuchowy i czy jest on sprawny;
  - 2) uwzględnienie trudności dziecka podczas zajęć dydaktycznych, ze względu na fakt, że mogą mieć kłopoty z zadaniami wymagającymi czynnego i biernego posługiwania się mową, podczas zajęć rytmicznych, muzycznych, nauki języków obcych, dlatego dziecko z wadą słuchu może być zwolnione z nauki drugiego języka obcego;
  - 3) stworzenie optymalnych warunków odbioru mowy w klasie szkolnej;
  - 4) zastosowanie dodatkowych środków dydaktycznych i środków technicznych, w niektórych przypadkach nauczyciel będzie musiał dostosować je do możliwości ucznia, np. włączając film powinien opatrzyć obraz tekstem pisany, jeśli w grupie jest dziecko niesłyszące, albo powtarzać tekst, jeśli ten uczeń potrafi czytać z ust.

6. Uczniowie z autyzmem , zaburzoną zachowaniem, ADHD powinni mieć dostosowane wymagania w szczególności:

- 1) dostosowanie liczby bodźców związanych z procesem nauczania np. nie jest wskazane, aby uczeń z ADHD miał wokół siebie zbyt wiele przedmiotów, nawet jeśli są to pomoce dydaktyczne.
- 2) Uczniowie z innymi dysfunkcjami powinni mieć dostosowane wymagania w szczególności:
  - a) dostosowanie sposobu komunikowania się z uczniem np. mówienie z odpowiednim natężeniem głosu, formułowanie wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji, powtarzanie pytań lub instrukcji, udzielanie dodatkowych wyjaśnień, naprowadzanie pytaniami pomocniczymi, zwracanie się wprost do ucznia;
  - b) zachowanie właściwego dystansu np. w przypadku dziecka niewidomego należy stanąć blisko, dotknąć go dłonią, aby wiedziało, że jest słuchane lub, że do niego kierowane jest pytanie, natomiast dla niektórych dzieci z zespołem Aspergera czy z autyzmem dotyk będzie zbyt silny;
  - c) powtarzanie reguł obowiązujących w klasie oraz jasnym wyznaczeniem granic i egzekwowaniem ich przestrzegania;
  - d) wspieranie ucznia z zaburzeniami rozwoju mowy np. z afazją, w związku z ryzykiem trudności w funkcjonowaniu emocjonalno– społecznym;
  - e) dostosowanie metod, sposobów i organizacji pracy w szczególności:
    - a) dawać więcej czasu na wykonanie zadania, działania;
    - b) zmniejszać ilość materiału, dzielić na mniejsze partie;
    - c) zastępować trudniejsze treści- prostszymi;
    - d) powtarzać treść zadania czy pytanie;
    - e) formułować pytanie (polecenie)w sposób prosty, zrozumiały dla ucznia;
    - f) czytany tekst lub polecenie czy zadanie tłumaczyć na przykładach, wykorzystując ilustracje, multimedia;
    - g) dawać więcej czasu na zastanowienie się czy odpowiedź;
    - h) sprawdzać, czy dziecko rozumie treść;
    - i) wspomagać wypowiedź ucznia, jeśli ma problem z formułowaniem zdań;
    - j) powtarzać poznane już pojęcia czy treści;
    - k) w uczeniu i nauczaniu stosować metody polisensoryczne;
    - l) być w miarę możliwości blisko ucznia, być wsparciem;
    - m) chwalić i motywować za choćby najmniejszy wysiłek włożony w pracę;
    - n) pozwalać na dokończenie zadania w domu;
    - o) podczas zajęć bardzo często odwoływać się do konkretnego;
    - p) wybierać najistotniejsze rzeczy do nauczenia i zapamiętania;
    - q) robić więcej ćwiczeń tego samego rodzaju;
    - r) często podchodzić do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowych wyjaśnień;
    - s) przy omawianiu lektury streszczać, omawiać, stosować cząstkowe pytania dotyczące zrozumienia tekstu;
    - t) opracowywać dodatkowe ćwiczenia do domu, mające na celu poprawę umiejętności i

- przyswojenia materiału;
- u) stosować zasadę pogłębłości: modele, zdjęcia, multimedia;
  - v) wiązać nową wiedzę z doświadczeniem życiowym dziecka;
  - w) monitorować aktywność i możliwości dziecka;
  - x) w trakcie zajęć ograniczyć instrukcje słowne na rzecz wprowadzania słowno – pokazowych;
  - y) stosować ćwiczenia relaksacyjne i przerwy w przypadku zmęczenia dziecka;
  - z) zadania prezentować krótko, sekwencyjnie i wydawać pojedyncze polecenia;
  - aa) wprowadzać zadania zgodnie z zasadą stopniowania trudności,
  - bb) często nagradzać nawet za część wykonanej pracy;
  - cc) dostosowywać karty pracy i karty ćwiczeństwarzać sytuacje do poznawania zjawiska i pojęcia w środowisku naturalnym, podczas obserwacji i praktycznego działania;
  - dd) często zwracać się do dziecka: zadawać pytania, by zmobilizować do lepszej koncentracji uwagi, ułatwić zrozumienie zagadnienia;
  - ee) włączać w różne formy aktywności, wspierać mocne strony, dostrzegać i nagradzać osiągnięcia w celu budowania pozytywnej samooceny i motywowania do nauki;
  - ff) sposobu sprawdzania i oceniania wiedzy

7. Uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, realizują podstawę programową kształcenia ogólnego dostosowaną pod względem form, metod pracy, warunków pracy, również pod względem treści programowych. Ocenianie odnosi się do tego, co zakłada nauczyciel biorąc pod uwagę strefę najbliższego rozwój. Uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, realizują indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny, opracowany na podstawie odrębnych przepisów zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym. Przy ocenianiu uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, należy w szczególności wziąć pod uwagę wysiłek wkładany przez ucznia. Należy pamiętać, że uczeń z niepełnosprawnością pracuje istotnie ciężiej z uwagi na swoją niepełnosprawność, musi ją „przekroczyć”), nauka zajmuje mu zdecydowanie więcej czasu, niż uczniowi pełnosprawnemu.

8. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi ma możliwość :

- 1) pisania sprawdzianów, prac klasowych w innych terminach z różnych powodów np. ze względu na stan zdrowia;
- 2) podzielenia dłuższego sprawdzianu na części;
- 3) dodatkowego czasu na przypomnienie sobie materiału;
- 4) pisania w osobnej sali;
- 5) wydłużonego czasu pisania prac kontrolnych;
- 6) korzystania z przeformułowanie poleceń lub przeformułowanie sposobu odpowiedzi np. zamiast „wymień” – „zaznacz”;
- 7) sprawdzenia wiedzy w formie ustnej zamiast pisemnie;
- 8) pisania dyktanda w wolniejszym tempie, także indywidualnie.

9. Pozostałe dostosowania zapisane są w odrębnych dokumentach szkoły, odnoszących się do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów.